

Unitat popular cap a la independència i el socialisme

dijous, 10 setembre de 2009

Totes les Convocatòries Manifest Unitari de l'Esquerra Independentista (pdf)

Manifest d'Endavant de l'Onze de Setembre de 2009:

Som a la fi d'una etapa política que ha servit, bàsicament, per demostrar que el sistema constitucional espanyol està dissenyat per impedir que els Països Catalans puguem exercir lliurement el dret d'autodeterminació, o fins i tot que puguem augmentar el nivell de sobirania dins del marc estatal. Ha estat un procés de reformes estatutàries que, en el cas del Principat de Catalunya, alguns polítics havien assegurat que havia de comportar més autogovern i més competències. Però culmina el procés i som al principi del camí que arrencava el desembre de 2003 amb el primer govern tripartit.

Els polítics del Parlament principatí han anunciat una gran mobilització per rebutjar la retallada del Tribunal Constitucional espanyol al text estatutari aprovat en referèndum el juny de 2006. Ara es discuteixen sobre la manera de participar-hi, sobre quan ha de ser, sobre el lema de la manifestació. Però no es pot oblidar que són aquests mateixos polítics els que han acceptat participar en un joc on les regles les marquen sempre des de Madrid, i que ni una sola vegada s'han mostrat disposats a plantar-se davant de les successives retallades.

Més enllà d'alguns anecdòtics escarafalls, fins i tot s'han disputat el paper de concubina preferida del govern espanyol, des Mas amb el seu pacte amb Zapatero a la Moncloa que retallava la primera versió de l'estatut; fins a Montilla i els barons de la facció més sucursalista del PSC, avui hegemònica, que, un cop defenestrat Maragall, tancaven files al voltant de totes les rebaixes que anava imposant el PSOE; passant pel paper de convidats de pedra d'ERC i ICV, l'única funció dels quals en aquesta farsa ha estat aparèixer a la foto i legitimar un rere l'altre els enganys del president espanyol que anava demostrant com el govern autonòmic no té cap més paper que fer de trista sucursal de Madrid.

La culminació d'aquest procés de reforma estatutària i del finançament ha coincidit amb la crisi econòmica i amb les conseqüències que està tenint sobre les treballadores i treballadors. Ja hi ha un milió de catalanes i catalans a l'atur, i sembla que els propers mesos la situació s'agreujarà. La crisi, i la manera que tenen els governs occidentals d'afrontar-la, ha evidenciat que el sistema econòmic capitalista només té l'objectiu de perpetuar-se i de continuar explotant la majoria en benefici d'uns pocs. Que el sistema funciona així ja ho sabem, però aquest darrer any s'ha fet encara més evident a través, per exemple, de subvencionar aquells que han alimentat la crisi amb l'especulació immobiliària i financera (els bancs) i de fer-ho pagar a les classes populars.

La resposta dels governs autonòmics tant a la situació econòmica com a la retallada de l'Estatut ha demostrat que no estan disposats a trencar amb la situació actual, malgrat algunes declaracions pujades de to, especialment contra el Tribunal Constitucional espanyol. Cap dels partits del parlaments autonòmics catalans està disposat a posar en risc el seu tros en el pastís per tal de defensar la ruptura amb l'Estat espanyol o una transformació del sistema econòmic perquè estigui al servei de les necessitats de les classes populars. Alguns d'aquests partits, suposadament sobiranistes han declarat (ja sigui per veu pròpia o per mitjà d'entitats afins), que la sentència del tribunal espanyol suposaria una violació de la sobirania del poble català. Potser caldria recordar-los que és el règim autonòmic constitucional, de què forma part l'estatut d'autonomia que defensen, el que suposa una negació de la sobirania del poble català, a més de la imposició de la divisió territorial del nostre país. I que l'única manera que aquesta sobirania sigui respectada és mitjançant una ruptura amb aquest marc sorgit ja fa més de 30 anys de l'herència del franquisme i de les renúncies de l'anomenada transició.

Fa quatre anys, l'esquerra independentista ja vam oposar-nos a una reforma autonòmica que vam advertir que no ens mouria d'on érem, és a dir, que ens continuaria sotmetent a la legislació i al govern de torn espanyols. Quatre anys després el temps ens ha donat la raó. L'esquerra independentista sempre hem denunciat la injustícia del capitalisme, i la necessitat d'una veritable alternativa que només pot passar per un procés de transformació socialista. La crisi econòmica que actualment estem patint també ens ha donat la raó en aquest sentit.

Els darrers mesos, doncs, ens han fornit de raons per continuar treballant i lluitant de la manera que fa anys que fem: bastint i estructurant un moviment popular que pugui ser una eina de combat per tal que les classes populars catalanes siguin les que decideixin el seu futur al marge dels governs de Madrid i París, i al marge dels despatxos de les grans corporacions empresarials. El compromís de l'esquerra independentista amb l'estructuració i reforçament d'una Unitat Popular combativa i que sigui una xarxa de totes aquelles persones que arreu dels Països Catalans que s'enfronten al sistema establert és la garantia que ens ha de permetre construir un país socialista i independent.

LA LLUITA ÉS L'ÚNIC CAMÍ.

11 de Setembre de 2009, Països Catalans

Descarregueu aquí el manifest (pdf)